

ειν; ήτοι ωδὲ τὸ ζεῦ ἐκ τῆς τομῆς θαφθείρεται τὰ τοιαῦτα, σωζεται δέ, τὸ ἀλεῖπον, οὐτοὶ τελούρα, οὐ τελούντα φαλάν, οὐεργάστης τῆς φύσεως αὐτῆς, καὶ τὸ ὅλον αὐτοπληρώσης, οἵτινα μυείων δύνανται φύσεις πεπληρωθεῖσαν μεμαρτύρηται· Ἀρα οὐχὶ αὐτοῖς φύση, καὶ τοι αἰδητική θέση, (όρα δέ οὐκτὸν αἴδητως, καὶ κυρίως εἰπεῖν, καὶ ακίνει, καὶ θεύται, καὶ αφῆσις σύμμορεῖ, ηὔτε τῷ ὅλῳ χειρονα τάτους παρείκηται οὐτα, εἰρή καὶ Θαυμαστώπερα, φύση τελούντα φύσεως.) Αὐλος εἰκόνι. Εἶτερον οὐκ οὐδὲ τῷ αὐλος είναι, οὐ αἰδητικὴ φύση αἰεφαύη, πάντας εἰκόνας αἴλογον τελούντων αλόγων φύσιν, λόγω παπακοσμεῖν εἰπεῖται, οὐ τελούντων αὐτοῖς αἰδητικῶν δυάμιν; Ἀρα πτο-

Σχόλιον.

Γ. Τοι. Τῷδε τοῖνυν, καὶ φαύλων οἰκατον, τῷδε λόγῳ οἱ εἰκόνες Πυθαγόρεις δογμάτων, καὶ τοῖς τῷ Πλάτωνδε, οἱ φύσαις αὐθρωπίναις, τῷ ἀλογα τῷ ζώων παπακοσμούσαντες απελέγχονται· οὐτοὶ εἰς τιθεται εἰναι, ηὔτε οἱ Χαιρώνευς Πλάταρχος, οἷς οὐ τῷ πότερα τῷ ζώων φρονιμώπερα, συγνεάματι, καν τῷ Διαλόγῳ, καὶ δημοφι Γρύλλος, τὸν οὐ τοῖς ἀλόγοις λέγον. ὑπερεθαύμαστε· Σωματελέγχονται δέ καὶ οἱ εἰκόνες αἰρέσθως Μανιχαῖοι, καὶ οἱ Γνωστικοὶ κληθεῖται, καὶ φύσεις πληρίσαι δηγματίσαι ισόρηται. Καὶ οὗτοι αἴπλωτοι τοῖς αλόγοις διποκληρώσαι οἴξισθαι, κακοί μηδε αὐθρώπινον, οὐδὲ δὲ δημάτες τινά, τῇ θσιά αὐλον, καὶ ασώματον, οἵτοι εἶδει οὐτοὶ ισιδήρηστες νόσοι δηγερόνται, οἵσιν τι καθ' ίμᾶς καὶ οἱ Νεαπολίτης Γενεβεύσιοις (1) δέ τολῶν κατασκευάζειν πειράται, οὐ καὶ Δία τοῦ τῷ κακοδαιμόνων εἴσα, εἴσι εκάστῳ εὐκαθειργμένον κτενωδει σώματι, οἷον οἱ Γαλλιστι συγγεάταις sur le language des bestes, πλάττειν έτολμησεν. Άλλα καὶ πάρεστι καὶ δηγά τοι αὐλομόρθοις, τελούντων αὐτοπτίαις τῆς δόξης εἰκόνας σηλίτευσαν.

Δ'. Γάρ

(1) Εγ τῷ Διαλόγῳ. Πρεὶ τῆς Κατω. Ψυχ.

Α'. Γάρ εκεῖνο ψαλαμβαίνοντας, όδε τῇ διαφορῇ τῆ λογικῆ, καὶ τῇ ἀλόγῳ, φρὸς αἰτιολογίᾳ τῷ εἰδῶν εἰκὸς αὐτὸς γρῦθαι, όδ' ἄλλων μὴν ἐπτινα εἰδοποιὸν, καὶ εὖ αὐτῆς τῆς ροσίας πρητυμάριων, ηγή τῷ εἰπ' αὐτοῖς ἥκου, ζῶν δέ λογικὸν γένειον ἡττού ὅνος, ἢ αὐθρωπος· καὶ γένει μᾶλλον αὐθρώπιον, ἢ βοὸς διευκέχοντος ὅνος τῇ γένεια.

Β'. Καὶ ἐπισίμους γνώσεως οὐ πάντι διποτέρυκε τοῦ ζῶα πάντα λογικὰ σημα. Καὶ ἐλεύθερίας δὲ τετυχίκε, καὶ αὐτεξούσια περιαρέσεως, καὶ ὅρων τοῦ προσίρησε τῷ τὰ καθηκοντας, καὶ ψάθοντος νόμοις ἀρα γίνεται, καὶ εὐθωάμας ἔνέχεται. "Οτι δὲ τοιαῦτα πεφυκότε πά φιλοσοφεῖ καὶ αὐτά, τὰ πέχυτα τινὰς δηπιοῦσι, αἷς αὐτοῖς βιωτόντοις, τὸ σημεῖον τῷ δηπιζάλλοντα εἰς δίλωσιν τῷδε ιδίων αὐτῷ ἔνοιων εξελιγίσκει, καὶ ταῦτα φάρες, καὶ κόρακες, καὶ φίττακοι, καὶ κίσαι, καὶ ὅσα τῷ ζῶαν λεξίζειν, τὰς αἴφυη δέ, τῷ φρὸς λαλικῶν οργάνων εὖ ποιεῖται, τίνα ἔχει λόγον;

Γ'. Πά δὲ τὸ αὐθόρμητον τῷ εὗ, καὶ αὐθέφερον τοῖς ἀλόγοις, καὶ τὸ ποικιλόβοτον τῷ δηπιοντικῷ, καὶ ὃν οἵ δύναται; πῶς δέ καὶ ταῦτα αἱ ἐργαζόμενα φαίνεται, πῶς οἱ ἀλκυών παραπλησίαι αἱ πατασκομάζει τινὰ νοττιά, καὶ ὅτι πολὺ θαυμάζων δέ, τινὰ συμμετείω αὐτοῖς, καὶ τὸ χῆμα ὁ Πλέπαρχος, (1) ὡς καὶ ἀδειν, Διῆλω δίποτε, τοῖον Απόλλωνος φέντε Ναῷ τὸν κεράτιον βωμὸν ιδεῖν, τὸν δὲ τοῖς ἐπταὶ καλεμάριοις θεάμασιν ύμνεύμενον. Ήλέτην εἰκάσεις ποτε, ἢ θέσιν, ἢ χῆμα, ἢ ἀρμορίας τέχνης, καὶ δόπον συμπήξεως, ἵνα γένει καὶ φῶμδι ὅτι τὸ κατέλογον δοκεῖν αἰρετίζεται; Άλλα αἱ μὴν ἀσαύτως καὶ χελιδῶν, μετέωρας ψάθο τῷ σρόφῳ τινὰ καλῶν πύγρυσιν, καὶ ὄμοιοχήμονα. Πιευτερὰ δέ, καὶ πατάγων, εἰ τύχοι, καὶ συστῆται αἰχύεια συμφορήσασα νεοττόντει. Μέλισσα δὲ φέντε πλησίως μελιττηργεῖ, γένει δὲ καινοτρεπέτερον διέγοεῖται δὲ τῷ ύφασματι, τὰ τῆς Εργαΐας ζηλεῖσα αράχην κτ. Καὶ μὲν εἰκὸς ἡνὶ ποικίλλειν τὰς δηπιοίας, τὰ δέ τοι εὗ, καὶ βελῆς

(1) Πλέπαρχ. Ἐν τῷ πότερῳ τῷ ζῶα φρονιμέτρῳ.

λῆς τὰ ποιαῖτε πραγμάτωμάρια. „Οτι δὲ οὐ λογικῶς
ταῦτα ποιεῖ (1) δῆλον εἰ τὸ κατ’ εἶδος ἔκαστον ζῶον ὁ-
μοίως τὰ αὐτὰ ποιεῖν; καὶ μὴ δύσλαλάττειν αὐτῷ ἐν τῷ
πλιθεῖ τοῖς ψυχεργίαις, εἰρηνή κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἄττον·
ἀλλὰ καὶ μίστη ὄρμων ὅλοι τὸ εἶδος κινοῦνται. Πᾶς γάρ
λαγωνίς ὄμοιως τεχνάζεται, καὶ πᾶς λύκος ὄμοιως πα-
νταργάτης, καὶ πᾶς πίθηνος ὄμοιως μιμεῖται. ὅπερ ἡνὶ ε-
στιν ἐπ’ αὐθρώπου, μυεῖται δῶδε οὖτε πᾶν αὐθρωπείαν πρό-
τι. Ελένθερον γάρ τι, καὶ αὐτεξόστον τὸ λογικὸν, ὅ-
τι, θεν ἡχὶ τούτον πᾶσιν ἔργων αὐθρώποις, ὡς ἐκά-
τω εἴδετο τῶν ἀλόγων ζώων, φύσει γάρ μόνῃ ταῦτα κι-
νεῖται. Τὰ δὲ φύσει, ὄμοιως πᾶσιν θέτιν· αἱ δὲ
λογικαὶ πράξεις ἀλλοι παρ’ ἄλλοις, καὶ οὐκ εἶται αὐτάγκις;
αἱ δύταὶ πᾶσιν πάσιν.

Δ'. Πολλῷ δὲ τῶν αὐθρώπων, ἔσιν δὲ τῶν κτίων, οὐ-
περέχειν αὐτῇ εὑρίσκεται, εἰ λόγῳ κεκόσμητο, δοσῷ καὶ αι-
θίσεων ἀκειβετέρων ἐλαχεῖ, καὶ σχετέρων, καὶ κείσιν ἐπ’ ε-
ρίσιν παρεπιδείκνυται, σίας πᾶσὶ πόλιν ἀλλάττωται αὐθρω-
πος. Καὶ δῶδε ὀρῶντες μεταβολὰς, καὶ σοιχείων ἀλλασσούσις,
καὶ φυτῶν, καὶ ἀλλων οἵμην αἰγακυμάριας σωμάτων διεύμεις;
πολλὰ τῶν κτίων ὄραται τεκμηριώντα καὶ ὅπικεύνοτε.

„Η κοίλης μύρμυκες ὀχῆς εἶται πάντα

„Θάσος αἰλινέγκατο. . . .

Καὶ τόδε οὐτέ σπιεῖσιν ποιεῖται ὁ Ἀράτος. (2) Ἐχῖνοι
δὲ οἱ χερσαῖοι τῶν αἴροις δύστροφαι προαιδέμματοι τῶν περὸς
τὸν πτεύσοντα αἴρουν ὅπων τὸ κοιταίκι αὐτῶν δυποφράττε-
σιν. Ἀλλὰ καὶ ἐχῖνοι οἱ Θαλάσσιοι, σταυροῖσι μέλ-
λονται χειρῶνα καὶ σάλον, ἐρματιζόμματοι λιθιδίοις ἔχοντες
προσερείδυσιν, ὅπως μὴ δύστηφότα περιβέπωνται. Καὶ
κόγχαι δὲ τοῖς ύφαλοις προσφυόμματοι πέβαι, καὶ τὸν δι-
δεις πτερυγίζεσσι, καταγίδαι φέρονται προδεικνύεσσι. Καὶ
δελφῖνες κυβισῶντες μῆρα, οὐ γαλβαιώσι τοῖς κύμασιν, ὅτι

τε,

(1) Νικόσ.ος. Ἐν τῷ περὶ Ἀράτου Καζ. Β'.

(2) Παρὰ Ηλυστάρχ. εἰδὼν αὐτόν.

τε, καὶ ὅτε πρόστις, ἐν δὲ ζάλῃ προστυσάντες ὑδωρ,
γαληνὴν ἐσομένην προκαταγγέλλεται. Καὶ βαΐζαχοι δὲ
τοῦ φωνῆς λαμπρώντες, κέπφοι δὲ φρωτίας κλαυγάζον-
τες, ὑετόν. Λιθεῖα δὲ, καὶ γῆται, πᾶς ρύγχος τὰ ακύ-
πτερα δρακανίστηκε, αὐτοις δῆλοι εἰσὶ προσδεχόμεναι.
Καὶ πῶς οὐδροχαρφῶν τὰ πολλὰ συνιπταίμενα, καὶ γέρακος
μίσυχος τοῦ πτησίν μετεωροτέρων ἴθυμίσαι, δύδακτη τεκμη-
ριών παρέχονται. Καὶ ὅτες δὲ, σφειγώντες τὴν ακό-
λασσον σχορχάμψου, βόες δὲ τὸν ωραῖον οἶνον ἐποσφραγίσ-
μαται, καὶ ἄλλας αὐτίτεχνας περιλείχονται, κλύδονας
σφροδρὸν προμίνυσσι. Οἱ δὲ προκόδειλοι, ὅσον Λίγυ-
πτος τοῖς νειλώνοις θηκλυθήσεται ρόμποις μαντινόμυοι,
καὶ τῆς θηκλύσεως ὄρος τοῖς ἐγχωρίοις, ἐκεῖσε πε τα
αὐτῶν ὡς καταθέμψοι, προδεκιύσαι. Θυμίσοιτε, καὶ πη-
λαρίδες, κυβίκας τὸ εἶδος σιωπηχόμυοι παρατέτηται τὰς
άμιας, τὸ σερεὸν οἶνον γεωμετρεῖντες τὸ δήματος, καὶ τοῖς
Φωιοσκόποις, ὅσος ὁ αὐλητός, ἐκ τῆς πλόντρας, ράδιως
αὐτολογίζεσθαι παρεχόμυοι. Ο δὲ θάνατος καὶ ιστημένας
αἰδανέσθαι δοκεῖ, καὶ βόπης ηλιακῆς, οἷα περ ἢν καὶ ἄ-
ρυξ τῷ Βητολῶ, φασί, τὰ σερεία κυνὸς καταγγέλλει·
καὶ ταῦτα μιδοὶ τῶν Αγροτικῶν Θεωρημάτων ἀκτισαντες.
Τὰς δὲ πορὸς θεραπείαν αὐτοῖς συμβαλλομένας δυνάμεις,
ὅπως οὐχιγινώσκειν περύκασιν; οὐκ ὅπῃ τὸν φλωμὸν αὐτί-
κα βαυματιδεῖσα καταφεύγει ἢ "Αρκτος; οὐκ ὅπῃ τὸ ἄ-
ρον συμμίσασα τάντοδιον; οὐκ ἀσώδης γενομένη θῆτι τὰς
μύρμικας; Ισασι γάρ αἱμέλει τῷ δότε τάτων ὠφέλειαν,
οἵαπερ καὶ χελώνη τῷ δότε τὰ σειράκια, καὶ γαλῆ τῷ α-
πὸ τὰ πηγαίνεις, ὅταν ὄφεως φάγωσιν. Οὕτω τοι καὶ κυνῆς
πτόᾳ τινὶ καθαίρυσιν ἑαυτὸς χολεριῶνται, καὶ δράκων τῷ
μαρφλῷ ἑαυτῷ λεπτωμένη τὸν ὄφθαλμὸν ἀνβλυώττονται.
Καὶ αἴγες αἱ Κρητικοὶ πῇ δικτάμω τὸ τόξον διπτιθώ-
σκεσιν. "Εσι δὲ καὶ λέοντες ἄκος πίθηκος βιβρωσκόμυος.
Καὶ πάρδω μὲν αἴγος αἰγέιας, πολλοῖς δὲ ἄλλοις θηρίοις
κυνὸς αἴμα πινόμυον. Εῶ τὰ ἄλλα μυείσαι ὅνται, καὶ
φέρει ὡς ὅλαι βίβλοι γεγράφαται. (1) Ἐκ τάπων ἢν, οἱ

(1) "Ορε Πλάτηρχ. ἐν τῷ πέστρυ τῆς ζώως φρονιμώτ. Άειδ. ἐν
τοῖς πετι ζώαι Ισορ. Πλίνιος ἐν τοῖς πετι Ισερ. Φυσικ.

τὸν τε καὶ λόγου αὐλα φύσεως, τῇ πτέρωδει ψήφᾳ ἐγκαθιδρύειν φιλοτιμόμυροι, πολλῶν δῆλον ὅτι, εἰς καπασικούς τοὺς πίσιν τῷ κατ' αὐτὰς δόγματος, δεῖτίλειαν δοτοδεῖξεν, ἐκποεῖζεναι σῖονται. Εμοὶ δὲ εἰς τενάντιον αὐτοῖς τὰ τησκοπῆς δοκεῖ πειρίσαδαι. Τί γάρ; εἰ δοῦτο τὸ λογιστικὸν ταῦτα τοῖς ζώοις, τίποτε ἔνδει πρὸς Θεόν, τὸ μὴ καὶ τῇ τῶν ὄντων θεωρίᾳ χολάζειν αὐτὰ ταῦτα μαρτυράνειν, καὶ δημόρας τηναντίας εἶναι τοιάτας, οἵτις τὰς ἐν Φιλοσοφίᾳ τὸ ζεῦ κατατείθουσας ἐν αὐθρώποις, παιδεῖς αὐτικρις δοτοφαίρειν; Άλλὰ πρὸς τάτοις, εἰδὲ τότε αὖτις φεύγειντεον ἀχατον ταῦτα κατατείθειν, τὸ πρώτισον, ὅτι

Ε'. Εἰ τὸ ψηιωδῶς ἀπλάνη, ἐκ προφειτῶν, ὡς ἐξ ὑποκειμένης, ἐκ αὖτις χοῖν τηλὴ ψήσεων (§. υπά. υπβ'.) τὸ ἐξ ὑποκειμένης τηνός γινόμυρον, μιδαμῶς τῇ ψήφᾳ ἀπλάνη, ἢτοι ἀϋλον καθειπκούσαι ὁ τῆς αὐτιστροφῆς βύλεται νόμος. Άλλὰ γάρ ἐν ιερᾶς γεαφαῖς, ἐκ τῶν σοιχείων ὀξεῖδεναι τὰς τῶν ἀλόγων φυχὰς παιδεύομενα. „Ἐξαγαγέτω γάρ „, τὰ ὕδατα, φησὶν, ἔρπετε φυχῶν ζωσῶν. (1) Καὶ ἐξηγεῖται „, γαγε τὰ ὕδατα κτ. Καὶ ἐξαγαγέτω τὰ ὕδατα φυχῶν „, ζωσαν καὶ ψήσεις, περάποδα, καὶ ἔρπετα, καὶ θηεία. Οὐκ ἄρχε τηλὴ τῷ ζώων φυχῶν, ἀϋλον φίσει, εἰμὶ τις πρὸ θεῖον λόγου φεύση προεξομάσασθαι. Καὶ ἐν ἀλλαις δὲ: τῷ γεαφῶν μαρτυεῖταις αὐτὸν τότε δείκνυται. „Καὶ δημίσω „, φησὶ (2) τὸ πρόσωπόν μα δητὶ τηλὴ φυχῶν τηλὴ φεύσαν „, τὸ αἷμα. Ή τὸ φυχὴ πάσης σαρκὸς αἷμα αὐτῷ δεῖται. „Καὶ (3) πρόσεχε ιχυρῶς τῷ μὴ φαγεῖν αἷμα. ὅτι αἱ „, μα αὐτῷ φυχὴ, οὐ βραδύσεται η φυχὴ μὲν τῷ αρτῶν. Ταῦτα δίπλα ἡπως εἰσὶ σαφῆ, ὡς μιδέ ταρερμειδεῖναι ἐνδέχεναι. Εἰ δέ τις τύχοι τῷ ἐν τῷ φιλοσοφεῖν, μιδού ἐκ τῆς γεαφῆς δυσωπημένων, πρὸς τὰν τοιάτον τοῖς αὐτοτέρω ἐπιφεγγεῖσι λόγοις ἀρκεδησόμενα. Πρὸς δὲ τὰς ἐπαγγελ-

(1) Γεν. Κεφ. Α'.

(2) Λαζαρίκ. Κεφ. Δ'.

(3) Δαμπεριομ. Κεφ. ΙΒ'.

γελασμάτων τὸν θεόσδοτον λόγον ἐς ἀεὶ σέβαιν καὶ λοιδέχεται, ὅπλον τατὶ πρὸ παντὸς προβατλόμενα αἱράγεταις καὶ αὐτόσμαχον, πρὸς ὅπερ ἄδει αὐτιβλέψαι ὅλως τολμήσασιν. Ἐχῆσατο δὲ Θαυματῶς τῷ ὅπλῳ τῷ δε, καὶ ὁ πολὺς ἐκατέρων τὴν σοφίαν Βασίλειος. (1) „Διατὶ οὐ γῆ Φυχὴς,
 „ζῶσαν εἶχάρει, φησὶν, ἵνα μάθῃς φέροντα Φυχῆς κτί-
 „νας, καὶ Φυχῆς αὐθρώπου. μικρὸν υπερον γνῶση, πῶς οὐ
 „Φυχὴ τῇ αὐθρώπῳ συέστη· ναῦ δὲ καὶ τῷ τῆς τοῦ
 „ἀλόγων Φυχῆς· ἐπειδὴ οὐ τὸ γελασμάτων παντὸς ζώε-
 „” Φυχὴ τὸ αἷμα ἀντὶ ὅσιν, αἷμα δὲ παντὸν εἰς σάρκα
 „πέφυκε μεταβάλλειν, οὐ δὲ σάρξ φθαρεῖσα εἰς γῆν ἀ-
 „ναλύεται, νεκρέτι; ὅσιν εἰκότως οὐ Φυχὴ τῇ κτίσισι...
 „Ορα τινὰ αἰκολυθίαν Φυχῆς πρὸς αἷμα, αἵματος πρὸς
 „σάρκα, σαρκὸς πρὸς τινὰ γῆν, καὶ πάλιν αναλύσας Φυ-
 „χῆς τῇ αὐτῇ αὐτοπόδιτον, δόπο γῆς εἰς σάρκα, δόπο σαρκὸς
 „εἰς αἷμα, δόπο αἵματος εἰς Φυχὴν, καὶ δύριστες ὅτι γῆ
 „ὅσι τῇ κτίσισι οὐ Φυχῆ· μην νόμιζε πρεσβυτέραν εἶναι
 „τῆς τῇ σώματος αὐτῆς θεοσάσεως, μηδὲ ἐπιδιαμύκσαν
 „μη τινὰ τῆς σαρκὸς φέλυσιν· φεῦγε φλεβαδίφες τῇ σο-
 „ρῷ περ φιλοσόφων, οἵ τε αἰχμαλότωται τὰς ἑαυτῆς Φυχὰς,
 „καὶ τὰς κυνέας ὄμοειδεῖς αἰλιάλως τιθέμενοι. Οἱ λέγον-
 „τες ἑαυτὰς γεγμῆσαι ποτὲ, καὶ γωνίας, καὶ Θάμνους, καὶ
 „ἰχθύας θαλασσίας. Εγὼ δὲ εἰ μὴ εὑδόντο ποτὲ ιχ-
 „θὺς οὐκ αὖ εἴποιμι. “Οτι δὲ τοῦ φέροντος ἔγεαφον τῇ
 „ἰχθύων οἵσαις ἀλογώτεροι, καὶ πάνυ δύτοντας φέγγειναιμένοι.

Θεώρημα Λ.Θ.

§. Φοδ'. „ Οἱ τὰ κτίσιν φιλά τινα τυγχανεῖν ήγέμε-
 „ νοι μηχανήματα, γνώσεως ὥποιαστην ἀμειρα, ἀποπίαν
 „ τινὰ ὑπεκκλίνειν δοκεύεται, εἰς αἰλιάλων τὰς ελάσοντα κα-
 „ ταφέρονται. Καὶ τέτο δή, τὸ τὴ λόγος, τινὰ αἰθάλων
 „ φεύγοντες, δηποτὲ τινὰ αὐθράκιαν φέγγειπτοι.

” Ήπι

(1) Βασίλ. Όμιλ. Η'. Εἰς τινὰ Εξαίμην.

"Ητοι δὲ τὰ τέλη οὐ μετέρων κατ' αἴδησιν κινημάτων, ταῦτα (ώς αὖ σύντι φαιστοί) τὰ θεομημάτα, ταῦτα μηδενὸς αἰτία τοῖς τέλη αἰλόγων σώμασιν ἐνεγείρεται, οὐδὲ ταῦτα. Επεὶ δὲ εἶκεν τέλη αἰδωμάτων (§. χι. Α'), οὐδὲ τέλη Θύρας αὐτοῖς ἐπινεργάντων σώματων, οὐδὲ τῆς ἐν αὐτοῖς ἀντέχυτα ὄργανικῆς φύσεως, οὐδὲ αἱμοῦ.

"Αλλὰ Α'. ως παύτως ταῦτα πῶν Θύρας. Αἱ δὲ αὐταὶ πῶν ἐκτὸς φύσεως, ως τὰς αὐτὰς κινήσεις πολλάκις αὐτοῖς ἐνεποίησαν. Αἵ δέ φύσεως αἴλλοτε πὰς αὐτὰς εἰμποιήσαι εἴδοξαν· οἷον τὸ αὐτὸν οὐθενὸν ναῦ μὴν μᾶλλον, ναῦ δὲ οὐτού, ναῦ δὲ τὰς αρχὰς ὅλως τὸ ζῷον ὑπεκίνεσαν. "Αλλοτε δέ αἴλλο καὶ αἴλλο ἐκίνεσαν θητίσις. Καὶ πάπαγος ζεῖαι φυκις εἰμπεσάν, οὗτε μὴν οὐδέπληξαν, οὗτε δὲ οὐ. "Αλλοτε δέ εἰκασφερόντων πῶν φερουμάτων, οὐδενὶ τῷ ζῷῳ πρὸς θηπλιξιν τὸ φέρον. Καὶ θητὶ μυείων αὕτις φέροντηρίσας, τὰς φεροφόρας αὐτὴν θητηγοίν παύτως, αἷς θητὶ τὸ λεπτότερον φέρειν οὐδὲν οὐδὲ δοκεῖ. "Αλλὰ γὰρ παύτα οὐδὲν αὐτούς φέρειν οὐδὲν αὐτούς, θητὶ πῶν ἐν τῇ φύσει ἐπινεργάσεων τε καὶ αὐτοδράσεων (§. χι. Γ'). οὐχ υφίσαται. Β'. δρυάς εἶχε αὐτὰ πολλάκις τοῖς ταῦτα πῶν ζεῖων κινέντων τὰς θητιαπάτως· οἷον τὰς ἵππας, μόλις χαλινοῖς καὶ ρύπτροι κατέχομεν. Ιχθὺς τε πολλάκις αὖτα ποταμῶν δρῶνται νηχόμενοι. "Ο. περ βάσις καὶ πρὸς τὸ αὐτούς εἴληται τὰς ἄμαξαν, δέον εἰ ζεῖων αὐτῷ εἰμποιεῖται οὐ κίνησις, πάναυτίον συμβαίνειν εἰς ὅπερ οὐ παροιμία ἐπώθασαν. Γ'. εἰπεὶ δὲ καὶ τὰς κινήσεως τὸ μέγεθος λόγοτε τὰ ὄγκη τὰ φερομέρα, καὶ τὰ κατάτην φοραὶ θητηλογιζόμενα τάχας, κινήσεις μεγίστας εἰκός οὐδὲ συμβαίνειν οὐδὲ ἐλαχίστων, καὶ τὸ αὐτούν μακρῷ διποδεῖν τὰ διποτελέσματας αὐτά· οἷον ὅλον ποίμνιον, εἰκασφόρης εἰς τυγιὰν εἴβαπτη, καὶ πτελῶν τῶν ἀγελαίων πλῆθος, κλάδος θωσειδώπτες διποσερόβηται. Εῶ λέγειν τὰς εἰλέφαντας τὰς πυργοφόρες, οἱ φωνῇ παιδαρίες μικρῷ πεδαρχεῖσιν ἀγόμενοι, καὶ τὰ κήπη τὰ μεγάλα τὰ μικρῷ ιχθυδίῳ εἰπόμενα. "Απαντας οὐ τὰς κειμένας τῇ φύσει θερμὰς αἰαρεῖσι φροδίλως, οἱ πῶν τοιάτων ἐν ζώοις κινημάτων, παραίτια τὲ εἴκτος εἰκένων τιθέμενοι σώματα.

Β'. Αλλ' εἰδὲ ὁ πῶν κτηνῶν ὄργανος μόδος, καὶ οὐδέπλασι μόνη

μόνη καθ' ἑαυτέων, γρύοιτ' αὖ ποτε τῶν τοιώντων αὐτοῖς κινησέων αἴτιος. Α'. Ωδὸς ὁ ὄργανισμὸς φέρει ὁ αὐτὸς αὐτοῖς, τὰ δὲ κινήματα παντοῖα, καὶ ὅρον ωκεῖχοντα. Οὐκ εἶδει δέ. 'Αλλ' ὥστερ ἐπὶ τῶν ὀργανισμῶν, καὶ τῶν ἄλλων μηχανιμάτων, ὅσα κινεῖθαι αὐτόματα λέγεται, οἱ αὐτὴν αἰκεβάσις ενυῖσα ὄραται κατάδασις, καὶ κινήσεις φέρει αἱ αὐταὶ, καὶ βοπαὶ καὶ τάξιν χωρίσαι, ὅποις τε καὶ αἱ αἰσθάντως σείχασαι, καὶ γέδει ποσόπτι, οὐδὲ ποιεῖται ὁρματάτησαι, ὃντας ἐπαναγκεστῶν τὰ ζῶα φέρει αἰσθάντως, καὶ ἔραν, καὶ αἴχειν, καὶ γένεδαι, καὶ τὸ ἄλλα δοκεῖν ποιεῖν, οἷς περ αἰδησίς τις εμφαίνεται, τάξεις τε καὶ λόγῳ τῷ αὐτῷ τῆς γάρ αὐτῆς αἰθρίαποιήτης μηνός τις αἰτίας, τὸ δότοτέλεσμα δικαίωκῶς ποικίλειται, καὶ μεταβάλλειν αἰδιώτατον. Β'. τὰς μη ἐκποτίς, ἀλλ' αἰσχυναῖς εἰρημένας ἐπὶ αἰθρώπῳ κινήσεις (§. Φξά. Φξβ.). οἵτε οἱ τὰς αἴματας, οἱ τῆς καρδίας, οἱ τῶν πνεύμονῶν, αἱ τῶν ἄλλων σπλάγχνων, αισπνοαὶ, ἀυξήσεις, ὕπνοι, ἐγενήρσεις, τὰς ταῖς Θύρασιν Θερμότησι, καὶ θύξεσι, καὶ ταῖς λοιπαῖς ἀλλοιώσεσι φροαγομένας, καὶ εἰ τὸ ὄργανισμὸν ὡσας φέρει αἰσθάντως ὄραμψιν ὅπῃ τῶν ζωῶν χωρίσας, ὥστερ καὶ εἴφηρῶν. Επεὶ τοίνυν καὶ τὰς ταῖς ἐν οἷμην ἐκποτίας ὁρμαπλησίας, καὶ τάτοις αἰσχυναῖς ἰσμοῦ, αἰσάτως, καὶ σιδελεχῶς μεταβαλλομένας, ωκεῖς αἱ ὄρθως καὶ ταύτας εἰ τὸ ὄργανισμὸν κατ' ἐκείνας τελεῖθαι φαίνειν, καὶ ἐκ τῆς δυσπλάσεως. Γ'. 'Αλλὰ καὶ ὁ ὄργανισμὸς ὃς καθ' ἑαυτὸν πορὸς κίνησιν γένει συμπελεῖ. Πᾶσα γάρ κινήσεις (πλὴν τῆς Α'). δότο κινήσεως· οἱ δέ ὄργανισμοὶ ωκεῖς κινητοὶ κινητοί. Επαναγκες ἄρα τὸ κινῆσαι θέδαι τὸν ἀχει τῆδε, φέρε, ισάμψον, οὐδὲ δέ καὶ τὸ πεδίον φερόμενον ἵππον. Πάποτε τοίνυν αὐτὸν θίσομψ; δητὶ τῶν ἐκτός; 'Αλλὰ τοῖς ἐν τῷ Α'. αὐθικοῖς ωρμητεσμένα. 'Αλλ' ἐπὶ τῶν ἐντός τινι; κείθω, εἰ δοκεῖ, δητὶ τοῖς ζωτικοῖς καλεμένοις πνεύμασιν, φέρει κινητούτη κεκίνηκε. Πότερον δέ, ἐκκινεῖτο γέρη πορὸς τὸ δρόμος; οὐδὲ χί; Εἰ μὴ δέ, τί καὶ πρότερον ωκεῖς ἔχων; Εἰ δέ χί, τί τὸ κινῆσαι; 'Αλλ' εἴναι τι πᾶσα ανάγκη. "Ωςε τὸ φύλον τὸν ὄργανισμὸν, τῶν τοιῶν δε κινημάτων ἴγειθαι παραίτιον, παγγέλοιον.

Γ'. 'Αλλ' οὕτως ἀμφοῖν, φάσι αἱ. φέρε δὴ ὅπως; Τὰ μὴ εἰ-

ἔκτος ἐρεῖται; τὸ δὲ πῦρ κτίσει πυρῖμα κινεῖ, τὸ δὲ πυρῆμα κινηθεῖ, οὐχὶ τῶν ἐκ τῆς ὄργανος μὲν δεξιόπτερων, κινεῖ τὸ ζῷον. Τί δέ; καὶ ἔποιτο; οὐκ αὖτοῖς. Τρέχων δὲ ὁ κύων, καὶ φωνῆς ἀκύστας γνωσέμεν εἶναι, μικρὸν οἶον προσανέχων τῷ πράγματι. Εἴτε αὐτόδραμε δούτερον. Πῶς δὲν εἰκατείνεται οὐδὲν πρότερον; Αλλὰ ωκεῖται. Οὐδὲν δέ τι αὖτοῖς οἱ Θαυματοί οἵτινες τοι Δαιδαλοί, δηλατοπώτατα κατεκτηθεῖσιν ταῖς αἰδηπτικῆς διωδέμεναις τὰ κτίσματα τούτων.

Σχόλιον.

Θ. Κατά πάροτος. Οὕτως αἴπαδὸν δῆτε τῷ φυσικῶν κινήσεων, καὶ τῷ ὄρθῳ λόγῳ αἴλλοῖς, τὸ Καρτεσιανόν Σχέμα, φταιζων τε, καὶ φεύγοντος ἐκεῖνος (οὐ δὲν σίμαι πανδάζων, καὶ τὸ δοκεῖν οἱ διποφανόμορφοι), τῷ λόγῳ τὰ κτίσματα κατέκτειναι, αἰκίδητοι οἶον εἰδοίλια καταλείπων (1), καὶ φεύγοντα παντὸς ἐξειρούντος (καὶ τοι τοῦτος δῆτιν ὁ πρῶτος εἰμι ματαιάστας τῷ πλάσματι· πρὸ δὲν τάπτει καὶ Ιασινός τις φέρεται ιαΐδης, ὡς Γομέσιος Πέρειρα ὄνομα (2), τοιώτοτι κωμωδῶσαι, καὶ οἱ Σπινίκοι, εἰς γῆν πιεσθεῖσιν τῷ Ρωμαίῳ Σενέκᾳ (3) πολύ γε πρότερον.) αἵτινες εἰπεῖ πλαστρυγκεῖσι τυγχὼν ὑπ' αὐτῶν αἰγάλιμασιν υπερχαίρων τοῖς ζῷοις ἀντεῖται. Αὗτοὶ δέ τοι φεύγουσι τὰ αἰγάλιμα, καὶ ποιῶσι ἄλλα πρὸς Καρτεσιον (αὗτοὶ γὰρ τέως ὑπέρ τὰς ἄλλας φιλοκαλίστας, εἰκονίκησιν ἀκέειν τὸ δόγμα.) εἰπεῖν ἔχομεν.

Α'. Ως τὸν τῆς ἀυτοῖς τοῖς κτίσμασι τῷ αἰδηπτείων
δῆται.

(1) Καρτεσίος. Πιστεὶ Μεθόδ. Λειτ. Ε'.

(2) "Ορχ. Περχότ. Μέρ. Γ'. Φυσικ. Τμήμ. Β'. Κεφ. Α'.

(3) Βιβλ. Α'. Πιστεὶ Ορχ. Κεφ. Ι'.

διαπλάσεως προφανῶς θλεγχόμυρος (§. φοέ.) ηὐ ματαιοτεχνίας δηπότιλε τῆς φύσεως κατατιάμυρος, καὶ φρονῶν, καὶ λέγων ἀλλὰ τῶν κοινῶν ἀλίσκεται σύνοικος. Οὐ γὰρ αὐτοῖς εἰπεῖν ἔχοι ὡς ἀπαντοῦσι συντελεῖ τοῖς ἀλόγοις, εἰς τὸ μηχανικῶς κινεῖσθαι, καὶ ἐνεργεῖν, τὰ διεργόντα τάτοις σκούπη, καὶ ὅργανα, μὴ περότερον καὶ σὺ οἵμιν αὐτοῖς τῷ πολεμολαμβανόν. Επεὶ δὲ (πανύ καλῶς δίπτα συμβάλλων) τοῦτο μὴ τῶν χρείων δηπή τὰς ζωτικάς τε καὶ αἰαγκαίας τῆς κινήσεων, αφωρίσται οὐπέντετο, τοῦτο δέ, δηπή τὰς αἰδητικάς τε καὶ γνωστικάς, εἰ ἐπόμηρα λέγειν μέλλοι, τὰ δὲ χήσει δηπήσις οἵμιν τε καὶ τὰς ζώσις δηπηγνώσκων; καὶ αὐτῶν ὀταύτων τῶν τῶν διαφορὰν συνομολογεῖν αἰαγκάζεται τῶν τοῦτο χρήσεων, μηδὲ τὰ περὸς αἴδησιν αὐτοῖς περιόγτα θεώμυρος, αὐτῶν ἐπειτα εἰκότες ποιεῖσθαι τῶν διάμαυν τών χρηστῶν.

Β'. Ή δέ χρῆσις αὕτη τοῖς ἀλόγοις δηπή προφανής, οὐδὲ τις ἐθελοφύσιδῶν ἀπαναίροιτο· καὶ γὰρ μόνον τὸ Θύραδες παρεισάμυρον ἄγει καὶ φέρει αὐτὰ, ὥστερ τινα φίλα μηχανήματα, αλλ' δηπή τὸ αἰδητόν εἰσιτοῦν κινήσιν· ὁρθαλμὺς δὲ δηπέπτεσιν ἀλλοτ' εἰπ' ἀλλα. Καὶ τὸ παρὸν ἐάσαντα μεταδιάνυστι τὸ ἀπὸν, καὶ μὴ περοκείμυρον εἶδεν ποδεῖσι, κανὸν αὐτοῖς κρύπτηται δυχεραίνεστι. Παραπλησίως δὲ καὶ ὡτα, καὶ ρίνας ἀλλοτε ἀλλως ἰθωμέστι, τοῦτο μὴ διαπέντε, τὰ δὲ πόρρω στυδαιάς θηρώμυρα. Τόπο δὲ δηπή τοῖς περιέστιν αὐτοῖς τοῦτο μελῶν δηπητάσειν, περὸς τὸ σφίσι δοκεῖν διποχρώμυρα. Χρῆσις αὐτόπετον· ή λέγειν αἰαγκαδήσεται, ὡς τὸ μὴ δηπη διετίθεται αὐτοῖς τὸ ὅργανον ἀδικατεῖ κινήσαι, κινεῖ δὲ τὸ μήπω ἐμποιῆσαι αὐτοῖς τῶν διεδεστιν. Καὶ τὸ μὴ ἐνεργεῖν οὐχί, τὸ δὲ μή, τῶν πάθεων εἰργάσατο· δι πότις δηπή ἀλογίας αὐτοὶ σκοπείσασι οἱ διεκτικοί.

Γ'. Καὶ μηνύμης μετεῖναι πόλλοις τοῦτον ὄρωμόν, καὶ φαντασίας, ἵνα αὖδε μηνύμη. Καὶ αἱ καθ' ὑπνάς ὁνειρώξεις αὐτοῖς συμβαίνεσι φανερῶς. Καὶ ψαδόν παθῶν δὲ ἀγεται καὶ πάντα, ὥστερ καὶ αἴθρωπος. Λυπεῖσθαι γὰρ καὶ χαίρειν εἰσὶ δῆλα, καὶ ὄργιζεσθαι, καὶ τῆς ὄργης αὖ πάλιν ὑφίεδαι, καὶ ἐρῆν, καὶ μισεῖν, ἀπερθάνειν αὐτὸν γένοιτο πάντων.

χόσιν αὐτοῖς φίλοῖς μηχανήμασι. Καὶ οἶδα μὴν ὁ φυσίν δι-
μηχανικὸς Φιλόσοφος, ὡς τῇ δοκήσει ταῦτα πάντα, καὶ τὰς
ταῖς ἀληθείαις, τοῖς ζώοις συντιθαίνεται. Άλλα τί δύπο-
τε ψρὸς τὸ ἀντά, όχι οὐ τὸ ἀντὸ φέρεται πάθες βιμφασίς;
Άμελει καὶ δῆ, τόνδε μὴν ψροστικόν τὸ κύων βίσαν, τὸν δὲ
δὲ δικαστάσειν επέδραμε. Τὰς καὶ κράσεις ἀπορροίας μοι
αἰτιάση; Καὶ μίαν ψρὸς τὸν αὐτὸν ψροσβώντας τε καὶ Φίλη
ψρόσιστα, καὶ νοσήντα, καὶ ύγιαίνοντα, καὶ τὸ δόπο τὸν ἔ-
ζεων διφορῆς πὸν ἀποφορῶν, μιδεμίαν τῷ ζώῳ τὸ ψροτέ-
ρυ παθήσεις εμποιάσης ἀνδρίλλαξιν. Εἶτα καὶ ὡς πεὶν συντάκ-
τει, μηδὲ δύστερα, καὶ τείτην ὄψιν συνασμήσεται· πόθεν η-
μεταβολή; εἴ τις ἔρεις; Τί δ' ἄλλο τὸ ἔθος, η̄ γνῶσιν
τινὰ τῷ εἰδιζομένῳ ψροῦποτιθησιν; τὸ γάρ φύσει, καὶ μό-
νας ταῖς αναγκαῖαις κινήσεσιν ἀγόριμον ἔθυς παντὸς ζείν
ἀνεπιδεκτον. Οὐδεὶς γάρ τὸν φύσει δύτων ἄλλως εἰδίζεται·
οἷον ὁ λίθος φύσει τέλι εἰπὲ τὸ κατωνεκλιρωμένος φο-
ραν, όποιος αὖτις φέρεται εἰδιδεῖν, γάδε αὖ μυελάκις εἰδίζεται
πειρώτο τις εἰπὲ τὸ αὖτις φίππων· οὐδὲ πῦρ κάτω, οὐδὲ ἄλ-
λο ωδὲ τὸν, ἄλλως πεφυκότων, ἄλλως αὖτοι εἰδιδεῖν.
(1) Αλλ' ὅτι δὴ εἰδίζεται φύσιν ἔχει τὰ κτείνει τὰς ἀ-
γνοεῖς; Εανὶ γάρ ταῖς πολλάκις γινομέναις τῷ ζώῳ κινή-
σεσιν, αὐτὸς τότε τὸ τέθυς τις θύσεις, αἵς αὐτῷ τὰ μό-
να ὀπωστὸν παρατειβόμενα, καὶ καταλειπούμενα, ὥστερ εἰ-
πὲ τὸν κλείθρων, καὶ τῶν τοιάτων μᾶλλον καθίσαται ὀλι-
θηρὰ, καὶ δύκινται, ἐτοιμότερον ἔσαι παντως τὸ ζῶον, εἰς
όρμων τὸ δύτερον, οὐ τὸ ψρῶτον, καὶ τείτην, οὐ δύτερον, καὶ
ἔξις ὠσαύτως, ὡς μὴ δόπο τῆς θηριωδίας εἰπὲ τῶν συν-
τίαν ψραόπτεια μεταβαίνειν χρέωμαι, τὸναντίον δὲ μᾶλλον,
εἰπὲ μείζονα χωρεῖν τέλι θηριωδίαν, τὸν ὄρμῶν δητειρό-
μενόν, τὸ ψῶδε τῶν αὐτῶν αἰτίαν κινύμματον.

Δ'. Εἶτα καὶ τότε δέ τὸ πυκνῆς ἀχλιαὶ καταχέειν ἀπά-
της, παντὶ τῷ αὐθερωπίκῳ, ὅσοι δόπο καταβολῆς κόσμον
ἀχει τὰδε γεγόνασι; τὸ γάρ αἰδανέδαι τὰ κτείνει, καὶ ἔ-
ραν,

(1) Λευ. Ηγικ. Νικορχ. Βιβλ. Β'. Κεφ. Α'.

ρᾶν, καὶ ἀκύειν, καὶ γνωρίζειν, καὶ τὰ τοιαῦτα ποιεῖν, οἱ παῖτες ὃν αἰδισάκτω πληροφορεία πήγοσαντο, καὶ σφοῖς καὶ απαλδόντος. Καὶ αὐτοθεῖν αὐτὸς ή τῆς απόδημος ἀρχὴ αὐτῷ πῦ Δημιουργῷ, τῷ ήματι τε κάτειντα τὸν πατεσκεύαστι, ὅπερ πανταχού πάντα λαμπρῶς δύῳ παντὸς τῷ βίᾳ σχετατῶν ταῦτα δέ τοι μὲν αἰτοποιάτων εἶναι φρονεῖν τῷ τὸ ύπεραγάθῳ, καὶ παναληθεσάντα Θεῦ, καὶ αὐτὸς ὃν ταῖς μελέταις ταῖς αὐτῇ εἰσηγήσατο ὁ Καρτέσιος.

Ε'. Πώς δέ καὶ τὰ τῆς ιερᾶς Γραφῆς θύσιοι; Εἰμὶ γάρ εκείνω, οὐλλ' ήμιν μέλει, διστιβεῖν αἴρυμέοις, μιδοὺ ὅλως παραδεχεθεῖσαι δόγμα, ὃ τῇ αἰπταίσῳ αἰλιθείᾳ, αὐτίξαν φέροιτο καὶ πολέμιν. „Ἐγὼ γάρ, φησίν (1) ὁ βασικὸς τὸν κτισάμενον, καὶ δύος τῶν φάτνων τῷ κυείτε αὐτῷ. Καὶ (2) „Ἀσίδας ὃν τῷ οὐρανῷ ἔγνω τὸν καιρὸν αὐτῆς, ἔνυχῶν, „καὶ χελιδῶν ἀγρέων, σραθίας ἐφύλαξε καιρὸς εἰσόδων ἑαυτῷ· ὁ δέ λαός μνα ἔτος οὐκ ἔγνω τὰ κείματα Κυρίου. „Καὶ ἵθι περὸς τὸν μύρμικα ὄχυρον, καὶ ζύλωσόν ίδων τὰς ὁδὰς αὐτῷ, καὶ θύμῳ εἰκόνα σοφώτερος. (3) Τέτταρες δὲ οὗτοι εἰλάχιστα δηπτὰ τῆς γῆς, (μύρμικοι) οἱ χοιρογένειλιοι (4), Ἀκείς, καὶ Καλαβώτης. (5) Ταῦτα δέ οὗτοι σοφώτερα τῷ μὲν σοφῶν. (6) Ταῦτα δὲ καὶ ταῖς τοιαῦτας τίνας ἔχει οἰκειότητε λόγια, οὐδὲ αἰαιδήτων παύτῃ μηχανικάτων λεγόμενα; Ή πῶς; οὐ δύσδικος περιφανῶς ἐλεγχθῆσεται, τὸ βλασφημόταπνον; Ή αὐθαρπίνως εἰρημένα (ὁ σωνιθεῖς αὐτοῖς λόγιαν) μεταληφθῆσεται; Άλλ' οὐτε λόγος οὗτος ἐνταῦθα τις δ' α-

(1) Ἡσκίας Κεφ. Α'.

(2) Ιερεμ. Η'. Ἀσίδας ὁ μὲν Ἀκύλας ἴραδιον ὀξείδωκον· ὁ δέ Ολυμπίαδωρος, Ιεδμόντις, φησί, γενός ἀριός η Ἀσίδας· ὁ δέ Σύρμιαχ. ὁ Ἰκτιν.

(3) Παρθιμ. Σ'.

(4) Χοιρογένειλιος. Οἱ μὲν εῖδος ἰχθύος εἶναι φασίν, οἱ δὲ τὰς λαχωνάς, εἰ διὰ τὰς κακούς τοις εἰσρυτούσι.

(5) Καλαβώτης. Ἰχθύος εἶδος, οὐ σκύρος.

(6) Παρθιμ. καδ'.

διαγνάζων, επί τὸ αὐθεντικότερον τὰ πιστὰ μεταξύ λαμβάνειν τε καὶ εἰδέχεσθαι, γένος οἱ τοῦ Θείου λογίων ἐρμηνευταί, καὶ ιεροφαντορες, ἄλλως, δητι μὴ πιεῖν τε καὶ αἴλιθως εἰρημένα, στέρελαβον. Οὐδὲ αὐτὸς οὐδεῖστι οὐδεῖστι ποιεῖται. "Ωσε ύδε γνώσεως ὁποιαστιν αἰδητικῆς ἀπογνωματίσον τὸ ζῷα τὰ ἀλογα.

Θεόρημα Μ'.

Γ. Τιτλός. Οὐδὲν οὐδὲν τῆς ἐν τοῖς κτίνεσιν αἰδητικῆς φυχῆς δόξα, αἰτοπίας οἰαστού καθαρότερη, οὐδὲν τῆς αὐτού ἀπορίας ταῖς χαλεπωτάταις.
Λοιπόν δὲ τοῦτο, τὸ μηδὲ ἀϋλόν τι πιεῦμα πιθακεῖται (Γ. Τοξ'. Τοιή.) ύδε τῆς κατὰ γνώσιν αὐτιλιτίθεως, μη τέλεον αμοιρεῖν. (Γ. Τοξ'. Τίτ.) Ηλοιπόν δόξα συνελόντι φαῖται τῆς κτίνεωδες φυχῆς, αὐτοῦ τοῦτον, οὐ τῶν γνώσιν τῇ ὑλῇ συναπτυσσα. (Γ. Τοξ'.) Άλλ' εἶπερ ἀρα, εἴ τινας τε καὶ σωματικῆς ἡτο τιθειμένη μόσιας ὡς δύναμις προσήκεσσα τὸ γνωστικὸν διποληρωθῆ, οὐ κινήσει πάντως τινὶ ἐκτελεθῆσεται τὰ τῆς γνώσεως αὐτῇ. (Γ.χυτ'. χυτ').) Κινήσεις δὲ σωματικὰς τὰς τὴς γνωστικῆς προσοχῆς ἐν οἷμην, εἰδείχθη μὴ εἶναι, (Γ. χυτ'.) οὐκαν ύδε αἱ ἔργα σωματικῶν εἰσὶ προσβολῶν ἔξωθεν ὀνεγγειρόμενα, (Γ. Τ.). οἵας δὴ πλεῖσται φαῦλη τὰς κατ' αἰδητού. (Γ. Τέξ. Τέξ'.) ὅτε ύδε τοῦτο τοῦ κτίνεωτος τοσαύτας ψευληρβανέντος εἰκός, εἰ πιεῖν καὶ τάπων αἰδητούς εἰσίν. (Γ. Τέξ. Τέξ'.) "Η γνώσεις τὰς ἐκείνων θετέον μὴ τοιαύτας, οἵας δὲ αὐτοὶ αὐτούμνει; Καὶ μέντοι αὐτὸν τότο γένεσθαι τοτον πλοκειθεθῆσεται διπορώτατον, πῶς αὐτὸς καὶ κινήσεως σωματικῆς γνωστικῆς τις αὐτιλιτίς, καὶ κείσις ὁποιαδήποτε ψευσαίγει. (Γ.χυτ'. χυτ').) "Ετεὶ δὲ ύδε αἱ αἰδητούς πάντη πάντως σωματικαὶ κινήσεις εἰσίν. (Γ. Τά. Τά.) "Ορα καὶ τὰ πλείω τοῦ εἰρημέρων, δοῦ Σ. χυτ'. ἀχει Σ. Τά'.

Σχό-

Σχόλιον.

§. Διπλ'. „**Η**κου γηθήσαι Πείραμος Περάμοιό τε παιδες,
„Αλλοι τε Τρωες, μέγακεν κεχαροίατο Θυμῷ.

Οὐδεὶς δύναται Επίκυρος, καὶ οἱ ἔκεινα πάντες συνθαστῶται, ὅσοι τε παλαιοί, καὶ ὅσοι νεώτεροι, οἵδιον αὖτε ακόσιαι, ή τότε σφίσιν ὁμολογάμψιον, μὴ πάντῃ διλοιότι αποπεφυκέναι τινὰς σύντονος φύσιν ωρὸς νόσον. Οὕτω γάρ τος καὶ τὰς αἰτίας τὰς ἑαυτῆς προχειρεῖται Δημόκερπος, καὶ οἱ μετ' ἐκεῖνον· ὅτε Εμπεδοκλῆς τὰ κατ' αὐτὸν σοιχεῖα τὰ τέτταρα. Καὶ Ἡράκλειτος τὸν αἰαθυμίασιν, καὶ "Ιππαν τὸῦ ὄδωρ, καὶ Κερτίας τὸ αἴμα, ὅτε Δικαιάρχος, τὸν αἴρματίαν. (§. Δικύ. Δικδ'.) Καὶ Λάκιος δὲ ψαρεύσεται τινὰς αὐτὰς οἵμιν οὐλέων, ως δεκτικῶν τινὰς ἀντισεώς τε, καὶ γυνώσεως, καὶ ὁ Ωββέσιος τὰς σωματικὰς ἀνεργυήσεις τε, καὶ αὐτιδράσεις, εἰς ἀννοιῶν σύσασιν διπορχεῖαι οὐγίσεται, καὶ πάντες ἀπλῶς οἱ Materialistæ, τότε δὲ ζεῖν "Τλίται, καθ' οἷμας ἀκόσοντες, δῆλο τὸ μιδον, παρὰ τὰ σύντα τοῦ ὄντων, ἀλλο διπορχεῖται, πάντες τὰ νικητέα ἀσονται. Τότε γάρ αὐτοῖς τὸ πανδαζόμψιον λᾶ, τὸ μιδον αἴρωσφυῶς ἔχειν τινὰς σωματικῶν ἐσίαν ωρὸς τὸ νοεῖν· τότε δὲ δοθεύτος, καὶ οὐ οἵμιν φυχὴ σῶμα; καὶ οὐδὲ ἀπλῆ, οὐδὲ αἰθαίρας, σωματικὴ γάρ, καὶ αὐτῷ συνδραμούμην τῷ σώματι. Τί γάρ ἀλλο πρεττούτε, καὶ ιδιορότερον, εἰς κατασκευὴν αἰθαίρατο τῆς φυχῆς ἐλαμβανέτο, οὐ τὸ ἄλλον; Πόθεν δὲ τὸ ἄλλον ἐκεῖνο σωμεπεραινέτο, οὐ ἐκ τῆς τῆς γυνωτικῆς μετέχειν δυνάμεως; Τὸ γάρ, ως ἔερολατις ἐπανατείνεθαι θέλειν, οὐ τοῦ ἀλογῶν κατ' αἰθησιν γυνῶσις, τῆς αἰθρωπίνης, καὶ οἵμετέρας, οὐδὲ ὀνίνησιν. Επεροία γάρ τις, έργοι, καὶ οὐ τοῦ κτίσιον κράσις, οὐδὲ σύσασις, οὐλη γεμιώ, τὸ κετικὸν πλετέσσα, οὐκ αὖδε τῆς βριττῆς διασάσεως. Τὸ γάρ νοεῖν, οὐδὲ ἀφοριμῆς κινήσεως τινος τῆς ὀπτικηπτικῆς τῷ σωματι (τότε γάρ δὴ ἐτίθετο τὸ αἰθαίρεθαι) (§. Διξέ. Διξι'.), εἰκ μὴ τῆς αρχῆς, ύφ' οὗ τὸ εἰς γυνῶσιν ἀνδόσιμον, καὶ τὸ πέρατος οὐ δεῖ τὸ γυνωτὸν, ἔχει τινὰς διφοραί. Καθ' αὐτὸ δὲ, καὶ εἰδικῶς ὅτα φαῖται, οὐ ὀμέργοισί τις δεῖν διωσί-

δυνάμεως γνωστικῶς αὐτιληπτικῆς, ψέματος. Οὐδὲκαίνα δέ, αὐτὶς πρὸς φύσεισιν, τῇ ἐν αὐθρώποις, καὶ τοῖς ὄλλοις, ζώοις γνωστικὴ μοείς, ἀπαγόσσει, τὸ ήμᾶς μὴν νοεῖν οὖτερον περικύλλει, καὶ τελεώτερον, τὰ δὲ ταθέτερά πως εἶναι πρὸς τότο, καὶ αφιέτερα. Καὶ τὰς μὲν κείνειν τῇ φύσει δαι, τὰ δὲ ψημάτις, οὐδὲκαίνα οἷμαι εἰς ἐκφυγὴν τῷ περιστατῶν απόπον αρκέσει. Ἐρχοι γάρ, οἱ υλῖται ἡτοι, τὸ κοινῇ αξιώματον ἔκεινο ὑπὲρ ἐαυτῷ προβαλλόμενοι, ὡς ἐκ τὰ μαλλοῦ καὶ ἥττον, ψέματα κίσιώδης φύσεωρά τοῖς πράγμασι προσεγγίζεται. "Οτι καὶ τῷ αὐθρώπων πολοῖ, γὰρ
 βλάκες εἰσι, καὶ πλίθιοι, ὡς μηδοῦ εἶναι δοκεῖν τὰς κοίσεις, καὶ τῷ ἀλόγῳ βελτίονες. "Οτι τῷδε ἀκαθίκει αὐτοῖς, καὶ τὰ κτλών κείνειν ἔοικασι, τὰς τε ὁμοιότητας τῷ πραγμάτῳ, καὶ τάτου τὰς φύσεωράς, δίφυως διακείνονται, καὶ γνωρίζονται. ὅτι τέως καὶ τὼν καὶ φύσεισιν ἔνεργεισιν ψέματα πάντη αφήρηται. Οὗτος ἐκ (1) τῷ Χρυσίππῳ, παρὰ τῷ Σέξω τῷ Ἐμπειρῷ, τῷ πανὸς Θρυλλάμδῳ συλλογισμὸς, καὶ πᾶσι μὲν γάν, καὶ τῷ μεγάλῳ δὲ Βασιλεῷ (2) αἰλύεται. „Α γάρ οἱ καὶ πολλὰ χολιὰ τῷ βίου, καθεζόμενοι, μόλις ὅξεύρον, οἱ τῷ κόσμῳ σοφοί, τὰς τῷ συλλογισμῷ λέγω πλοκάς, ταῦτα δείκνυται τῷδε τῆς φύσεως ὁ κύων πεπαιδεύμενος. Τὸ γάρ ἵχνος τῷ θηρίᾳ διερδωτόμενος, ἐπειδαὶ εὖροι αὐτὸ πολυθόπω; χι-
 ζόμενον, τὰς ἐκασταχῇ φερόστας ἐκβοτὰς ἐπελθόν, μο-
 νεχὶ τὼν συλλογισμῶν φωνῶν ἀφίστι δι' ὃν πράσσει.
 Ή τὼν δε, φησὶν, ἐβάπτη τὸ θηρίον, η τὼν δε, η δη-
 πόδε τὸ μέρος. Άλλαμὲ γέ τε τὼν δε, γέ τε τὼν δε, λε-
 πόμενον δέ, τῇ δε ὠρμῆσαι αὐτό. καὶ γέ τῷ τῇ αἰαρέ-
 σαι τῷ φύσεισι, διείσκει τὸ ἀληθές. Τί τῷτετέρον
 ποιεῖσιν οἱ δηπότε τῷ διαγεγμάτων σεμνῶς καθεζόμενοι,
 καὶ τὼν κόνιν καταχαράσσοντες, διειῶν προπόσεων αἰαρέ-
 τες τὰς δύο, καὶ ἐν τῇ λειπομένῃ τὸ ἀληθές οὔδείσκον-

„ τε;

(1) Βιβλ. Λ'. Πυρρών. Τποθ. Κεφ. Ι Δ'.

(2) Βασίλ. Όμιλ. Θ'. εἰς τὸν Ἐξαπάτην.

„ τες; Ἀλλὰ ταῦτα μὴ ὥπο. Ἐκεῖνο δὲ αὖθις, ὅτινες πρὸς διαφορὰν τῆς ἐν αὐθρώποις καὶ κτίσεσιν αἰδητικῆς διωάμεως προτείνειν εἰώντας, αἰδητέως μὴ, γνώσεως δὲ οὐδὲ τῆς τινοσχῆν μετεῖναι τοῖς κτίσεσι λέγοντες, λόγῳ οὐκιστα ἔχειναι μοι δοκεῖ. Πῶς γάρ αἰδητοιν ἔχει, εἰμὶ καὶ γνῶσιν; (Ἰ. Φ. Ζ'. Φ. Ζ'.) „ τῷ γάρ τοι ζώε, καὶ μόνου τὸ „ φύνται εἴργον (τῷτο γάρ κοινὸν τῷ ζώντων πάντων.) „ αλλὰ καὶ γνώσεως τινος παύτε μετέχεται, τὰ μὴ πλείονας, τὰ δὲ πάμπτω μικρᾶς. Λιδητον
„ γάρ ἔχεται. Ἡ δὲ αἰδητοις γνῶσίς τες. (ι)

Σχόλιον Β'.

Ι. Φ. Ζ'. **Π**ρεὶ μὴ ως τῷ δυχερῆς προβλήματος, ἀς γε τὸ δυσέφικτον τῷ ζητητικά συνιδεῖν, καὶ τὸ πλημμελές, καὶ σφαλερὸν τῷ κατ' ἄλλας φεύγει τὸν δοξαστὸν ἀπελέγεται, τοσαῦτα. Αὐτοὶ δὲ, τί δύποτε προελέμενα; ή τὸ δύτορεῖν ἐν οἷς δίκαιου. Οὐδὲ δοῦ, οὐδὲ τῷτο ἄλλως ὀλιγωρπόν, τὸ εἰδούσαι, στε δύτορεντας διεργενάθαι γενή, καὶ οἵς ἄλλοι, πολὺ τοι πολλὰ καρόντες, τῷ τέλεις διέμαρτον. Ἐμοὶ γάντια ταῦτα αἱμφότερα φένται προσέτι, καὶ νοῦσαι χαλεπά, καὶ διεργενεῦσαι αδωάται, ὅπως τε η ἄλλος φύσις ἔχει, πρὸς τὴν φύσει παροπιδύσαν τῇ ἀνύλῳ ἔκπασιν. (Ι. Φ. Α.) καὶ ὅπως η δηπτὸν τῷ κτίσεων σεύλος, πρὸς τὴν προστίκεσαν τῇ ανύλῳ γνῶσιν. Τινὲς μὴ δοῦ, καὶ παντὶ ἀφελεῖται εἰκείνης, καὶ ξωστὸν, καὶ προσάγαι ἄποπον. (Ι. Α.) τινὲς δὲ, καὶ προσάγαι παύτῃ χαλεπόν, (Ι. Φ. Ζ'. Φ. Ζ'.) καὶ τὸ σωμόλον ἀπελάσαι ἄλογον. (Ι. Φ. Ζ'. Φ. Ζ'.) Άλλ' αὐτὸς μὴ δηπως ἀγάπη τῷ πέπων, ὑπ' αἰγνοίας φρεγεῖν ἀναγόμενος. Κάροιτο δέ τις (Διξαίμενον δοῦ αὐτὸν τῷ Ομηρικῷ Αγαρμένιονος) ἀλκος,
„ ..... "Ος τις τῆς δε αἱμείνοντα μῆτιν ἔνισταις,
„ "Η νέος, ηὲ παλαιός, ἐμοὶ δέκαντα σμύνον εἴη.

Πε-

(ι) Λειτ. Πρεὶ ζώει γνῶσ. Βιβλ. Α'. Κεφ. ιχετω.

Περὶ Διωάμεως Φαρταρικῆς.

Θεόρημα ΜΑ'.

§. Ψπδ. „**Η** φωτασικὴ διώμεις, μόνη τῇ ἀρχῇ, ἀλλὰ „φέντο εἰς κίνησιν ἐνδόσιμον ἀμέσως αὐτῇ, τῆς αἰδηνῆς τικῆς οὖτις διαφέρεσσα·

„Εῖτι γάρ οὐδενί, οὐδὲ διώμεις τῆς ψυχῆς αὐτιληπτική, τῆς κατίταξεν τῷ ἐγκέφαλῳ τῇδε μέρει τοῦ αρχαῖος, κίνησεως, τῆς εἰδούσας τῆς ψυχῆς, εἴσθιτο τὸ ὅν ἔκεινων πνεύματος ἀνεγερτομένης, πλευραπλησίως, τῇδε ἄλλο τε κατ' αἰδηνήσιν, τοῖς μηδὲ ἔκτος ὄργανοις. Ταῦτα τῇδε Θύραιδεν προσβολῶν τηλεῖ ἀρχαῖα λαβάσις, οὐδὲ δὲ ταῖς αὐταῖς αρχαῖς διαδοθεσθήσεις· (§. χθεούσιος. Καὶ οὐδὲ §. Ψπδ. Ε'.) Επεὶ δρα ἐπ' ἀμφοῖν τῇδε διωάμεων, οἵτε τῇ γνωστικῇ αὐτιληπτίᾳ μοείς οὐδὲν αὐτῷ, οὐδὲ οὐδέποτε αὐτιληπτῇ ἔκεινων γίνονται κίνησεις κοινή. Λαφύρων δὲ τὸ παρός τηλεῖ κίνησιν ἐπερα, ταῦτα· Τῇ μηδὲ γάρ οὐδὲ ψυχῇ, οὐδὲ τῷ οὐτὶ τὸν ἐγκέφαλον πνεῦμα ἀμέσως, τῇδε τὸν στρατηγὸν τοῖς αἰδηνητεροῖς προσαρδάσοντα πρώτως· Ή δρα φωτασικὴ διώμεις, ητο·

Σχόλιον·

§. Ψπδ. **Ε**ἰκότως οὐκοῦ αἰδηνήσιν ἐσώτεροικαν τηλεῖ φαντασίαν προσεῖπον, ἀτε δὴ διώμειν αὐτιληπτικαν τῇδε ύλων διαδοτέρων κίνησεων, τῷτο τῆς εἰκότες διαφέρεσσαν διτι αὐτῇ διαζεύχετερων. Ταύτη τοι ηγένη αἰδηνητική, φωτασίατις δῖον, διαζεύχετερη οὐδὲν αἰδηνήσις θέλεσσα. Οὐδενί γάρ ἄλλο οὐτι φαντασία, οὐδὲ μικρὰ αἰδηνήσις, ὥσπερ καὶ αἰδηνήσις σφοδρά οὐτι φωτασία. (1) Οὐ γάρ τοι Χρύσιππος καὶ αὐταῖς τηλεῖ αἰδηνή-

(1) Φιλόποιον. Εἰ, Υπερμην. οἷς τὸ Γ'. Περὶ ψυχῆς.

διοτιν φαντασίαν εἰκάλει, ό μόνον ως Ἀειστέλλης (1) τὸν
ἀμυδροτέρων, ή δὲ ψυχῆς τῷ αἰδητῷ αὐτιλαμβανόμενα,
ἄλλα καὶ τῶν μάλιστα ψυχεῖται. ,, Πάθος δὲ (2) εἶναι
,, τοῦ αἰπεδίδει τῇ ψυχῇ γιγνόμενον, ψυχεικούμενον ἔστι^{φαντασίαν}, τὸ, καὶ τὸ πεποιηκός. Ταῦτα δὲ καὶ δότι τῷ φωτὸς ἐλε-
γθεῖσις εἰρῆθαι· καθάπερ γὰρ τὸ φῶς αὐτὸν δείκνυσι, καὶ
τὸ ἄλλα τὰ σὺν αὐτῷ φεύγοντα, ψυχὴν καὶ τὴν φαντασίαν
δείκνυσιν εαυτὴν, καὶ τὸ πεποιηκός αὐτῶν. Εἰ δὲ τῶν αἰ-
δητιν φαντασίαν, οἷον τὸ λάκον, τὸ ψυχὸν κτ. Διγ-
φέρειν δέ τινα ταῦτα ψυχὴ τῆς φαντασίας ἄλλοισι καὶ πε-
ραχώδετι τοῦ πεποιηκούμενος,, φαντασικὸν εἰ-
,, σὶν, ὀψίζετο φύγοντος ἐλκυστρίου, πάθος δὲ τῇ ψυχῇ ψ-
,, πεποιηκός φαντασία γιγνόμενον, καθάπερ ὅπερ τὴν σκιαμα-
,, χεῖταις, καὶ κατὰς ἐπιφέρεταις τὰς χεῖρας. "Ως καπέγε
τῶν Χρυσίππειν δόξα, τῇ μὲν φαντασίᾳ, (οἵτι τῇ αἰ-
δήσει) ψάρκεται τὸ φαντασὸν (τετέστη πὲ αἰδητὸν·) τῷ
δὲ φαντασικῷ καὶ δοκεῖ. Νοητὸν δέ περίγματι, ἄλλως δὲ ψ-
-πόκειται καὶ τῷ φαντασικῷ τῇ δοκίσει τὸ φάντασμα, εφ' ὁ
ἐλκύσμενα καὶ τὸν φαντασικὸν φύγοντος ἐλκυσμόν. Ταῦτα
,, δὲ γίγνεται ὅπερ τοῦ μελαγχολῶντος, καὶ μεμνεόμενο. (3)
Καὶ οἱ μὲν δὴ ταῦτα, αὐτοὶ δὲ τὸ ἐγγινόμενον πάθος τῇ
ψυχῇ ψυχὴν σύδοτέρας κινίσεως, ό μόνον ἐκ μελαγχολίας,
η μανίας ταραττομένη, ἄλλα καὶ σὺν αἰταράχωτε, καὶ ἀκύ-
μον τῇ κατασάσει, καὶ δοκεῖ τὸν διακειμένην, φαντασίαν αἰ-
ποκαλεῖν κινήσεις εἰώδουμεν τοῖς τε κοινῇ δεδογμένοις σοιχύ-
τες, καὶ τῆς τῷ παρόντες αἰδητούσεως αὐτῶν αὐτιδιασάλοντες,
καὶ πλειν τῆς ἀρχῆς, σέξης ή τῷ πάθεις ποιητικὴ κίνησις,
τῇ ψυχῇ, τὸ ἄλλα πολὺ τὸ ὅμοιον ἔχειν τῇ αἰδήσει, τὸν
φαντασίαν πήγερμοι. Τῷ γὰρ στιτὶ εἰκάστης αἰπεκότως

τὸν

(1) Πει. Ψυχ. Ι'. Κιφ. Γ'.

(2) Παρὰ Πλευρχ. Πει. Αρισκ. Βιβλ. Δ'.

(3) Χρύσιπ. Παρὰ Πλευρχ. Λύτ.

τών φαντασίας, εφ' ιμιτσίας πως αἰδησιν εἶναι δότοφθεύασ-
το. Πᾶσα γὰρ αἴδησις καὶ φαντασία ἔχει, ωχὶ δὲ μά-
ταλιν. Ἐκεῖνη μὲν γὰρ δότο πέρατος εἰς πέρας χωρὶ τὸ
πάθος, τῷ μὲν ἀρχόμενῳ, τῷ δὲ ἐπολῆγον, (§. 4. Τού.)
ταῦτα δὲ καὶ δάτερον μόνον συμβαίνει· συταῦθα γὰρ οὐ
αἰλοίωσις. Οὐδέτο γένεται ταύτης αἰτίαν. Καὶ εἰσιν, οἷς
εἰπλῶς εἰποῦ οὐ φαντασία τῆς αἰδησεως οἵσιν τὰ τελε-
ταῖα. **Άλλωςτε** δὲ καὶ ψυχείμημον θέτι τὸ αὐτὸ δυνάμεως
ἐκατέρας, οὐ τοὺς νούς, οὓς εἴρηται, ρίζα. Αἴδησις δὲ οὐ
φαντασία τῷ μὲν ψυχείμημά ταῦτα, τῷ δὲ λόγῳ ὅτι
ρα. (1) Καὶ αἰτικείμημα τὸ αὐταῖ, τὰ σωματικὰ τοὺς οὐ-
τούς, καὶ σύντα, καὶ καὶ μέρος. Οὐδέτο φαντασικῶς τῇ θυ-
χῇ τυγχάνει αἰτιαπτίκη, οὐ μὴ φθάσας δι αἰδησεως ὁ
εγκέφαλος τὸ ἴχνη προσπεδέζετο. „Η δὲ φαντασία κίνη-
σίς τις δοκεῖ, καὶ τὸν αἴδησιν συμφωνεῖ τοῦ δυνάμεων ἐκατέρα, εἴ-
χετι γε μὲν καὶ τις διαφορὰς πρὸς αἰλούλας, αἱς δὲ Στο-
γειρήπις κατέλεξαν. (2) Εἰσὶ δὲ αὗται. Α΄,, οὗτοι οὐ πτιοις
φανταζόμενα μὲν, ωκε αἰδησιόμενα δέ. Β΄. δτι αἴδη-
σις, φοστί, φαντασία δέ. Τὰ γὰρ νεο-
γνά (οὓς διερμάνεται τὸ χωρίον ὁ Φιλόποτος) (4)
οὐ φαντάζεται, βδάλλει γὰρ πάντα μασὸν, καν λίθινος :
„η, καν βόειος, καν οἰοσεν, ὑσερού δὲ τὸν τῆς μηβόδη
μόνον.... Καὶ πάλαι δὲ προσομιλίσαντα, καὶ καστα,
πάλιν προσβάλλοντα τῷ πυρί. Άλλα γὰρ πρὸς ταῦτα
οὐχ ύγιης εἶναι μοι δοκεῖ, πεπονηκεῖ δὲ σφοδραῖς οὐ κατὰ
Φιλόποτον κείσις θεραπείας μόλις αὐτούς τούς. Τί δὲ
οὗτοι βδάλλει πάντα μασὸν, μη καὶ αἰδησιτεῖ; ἄμεινον δέ
λέγεται, οἷς οὐ μημονεύει, ωδὲ εἰς πρόλιψεων κείνει· φα-
ντάζεται δὲ καὶ αὕτα πᾶσα αἰάγκη, εἰπεὶ καὶ αἰδησιέται, ω-
δέ

(1) Μεχανή Εφέσ. οὐ Προσηρ., τὰ πιεῖ μηδέ. καὶ αἴρεται.

(2) Λειτ. Πτερὶ Ψυχ. Ειβλ. Γ'.

(3) Αὐτ. Αὐτ.

(4) Εγ. Τητεμην. εἰς τὸ Γ'. οὐ πιεῖ Ψυχ.

δὲ ἦν αὐτὸς εἴη ποτὲ αἰδησίς φαντασίας, εἰ καὶ φαντασία εἶναι σύνδεχται υἱός αἰδησίων. Διόμοι δοκεῖ, καὶ τὸν Φιλόσοφον γρεῖν εὐθέλειν, μή δέ παρεῖναι τῷ φαντασίᾳ τῷ μὴ κείσεως. Επειδὴ γὰρ τοῖς αἰργιθρυντοῖς, οὐδὲν οὐδὲν οὐ τὸ εὐκεφάλαν οὐσίαν απαλωτέρα οὐσία, ασύγχυτα κατέχειν τὸν εἰς αὐτῇ συναποτυπώματα, ταῦτα τοις καὶ τοῖς σύνηθεστά πορολημάτας σφάλλεται κείσεις, καὶ τῷ πιαζόμενῳ φαντασίᾳ μόνος λέγεται αἵμοιρεῖν, αἰδησίν δὲ ζῶα δύντα, δέ τι εἶχε. Γ'. „ὅτι καὶ δοκεῖ φιστὶ (1) πᾶσα τοῖς θηείοις φαντασίαις υπάρχειν, οἷον μύρμικι, οὐ μελίτη, οὐ σκάληι. Ἐχει δέ καὶ τῷ δημοσίᾳ, πῶς γὰρ αὐτόταντο τὰς καταδύσεις τὰς εἰσιθεῖται σκάληκες, καὶ οἱ μύρμικες μάλιστα, καὶ αἱ μέλιτται τὰ σμικρά, εἰπεὶ καὶ δητούντων εὔφερου τὰ δητοτυπώματα; Δ'. „ὅτι αἱ μῆτρες (αἱ ναὶ αἰδησίεις) αἰδεῖς αἰστί, (2) (αἱς τοῦ δύτων αἰδασατεῖς, καὶ) αἱ δὲ φαντασίαι γίνονται αἱ πλείστης φύσεις, αἱς αἴρα καὶ τὰ μηδέντα ινδαλλάμψαι. Ε'. (3) ὅτι αἱ αἰδησίεις συναργεῖταις, αἱ δὲ φαντασίαι αἱμούδραι. Οὐ γὰρ λέγει γερμανοί, ὅταν συναργεῖταις, αἰκειθῶς τοῦ αἰδηστοῦ, ὅτε φαίνεται ίμιν τότε αἴδρωπος, αλλὰ μετάλλου ὅταν μηδὲ συναργεῖταις αἰδησάμεθα, φαντασίας καλύπτεις τὰς αἱμούδρας τοῦ αἰδησεων. (Ἱ. χοβ'.) Σ'. „ὅτι (4) φαίνεται οὐ μόνον στὸ δράματα· οὐτεις διαφορὰ τοῦ αἰδηστοῦ τοῦ ψεύτη. Ως μὲν οὖν αἱ πεπεισμέναι διαφοραὶ ἀπαστι, πλινθὸς Κ., καὶ Γ., τοῦτο δέ τις καὶ λόγος τις υπεστιν αἱμοφιβολίας, ἐκ τῆς τεθείσης ίμιν ἐν τῷ θεωρήματι σύγκριτημάται εἰσὶ, ράδιον συνιδεῖν παραθερμόν. Ή γὰρ Α'. Καὶ Σ'. διέκειται πάντως· ὅτι καὶ αἰδηστοι καὶ μύρμικοι, κακεῖται μὲν τὰ πορός τοῦ εὐκεφαλῶν τοῦ νόστρων, τὰ δέ περ τὸ ἐκτὸς αἰδηστού ηκτιστα, όπως τὸν κίνησιν αἰσχυνεγκεῖν εἰπ' αὐτῷ.

(1) Αερ. Πετεί Ψυχής. Βιβλ. Γ'.

(2) Αὐτ. Αὐτ.

(3) Αὐτ. Αὐτ.

(4) Αὐτ. Αὐτ.

τῶν τῶν ἀρχῶν, ὅπου ί αἰδησις. Καὶ ί Δ'. δέ, καὶ ί Ε'. τὸν αὐτὸν ἔχον λόγον· τὸ γὰρ πᾶς αἰδητεῖ φένεργον, ή περ ἀνεργοῦ, καὶ ὑφέσικε. Τὸ δὲ καὶ τὸν ἐγκέφαλον κίνημα, παραπλησιον πᾶς ἀλλοτέ ποτε ψυχομήψ, καὶ ὑπὸ τῆς ψυχῆς ἔχοντας γνωσθαι, καὶ τὸ ἐκεῖσε πνομάτος. (§. Τοδ. Ε'.) Τοῦτο αἰδημα, διὰ τῆς Θύρας δημότης προσβολῆς ἐγερόμενον, εἰκὸς εἴναι καὶ ἐναργέστερον, ή τὸ φαίγασμα, ὅπερ σχετευκή τις αἵτια οὐδόλως πάρεστι ή κινήσασα. (§. Λύτ.)

Σχόλιον Β'.

§. Της'. Τῶν φεύγοντων αἰδησεως, αὐτέρω (§. Τοδ.) εἰρημένων τὰ πλείω, εὔροις αὖ καὶ ταῖς φαντασίαις, δημισσας, ἐπαληθεύοντα, εἶπερ σχετικούς τινῶν αἰδησεων, καὶ τὸ πᾶς αἰδησεις τινὲς εἰσὶ καὶ αὐταὶ σχετικούς ἐνδοτέρων κινημάτων τὴν ἀρχὴν ἔχονται, καθάπερ εἴρηται. (§. Της')

Α'. Οὐδὲ ὡστερ δὴ τῷ αἰδησεων (§. Τοδ. Γ'.) ὀλεγομένῳ, τῷ κάνταυθα, μὴ ἵσων εἰμποιημένων τοῖς πᾶσιν, γάδε τῷ αὐτῷ σει, τῷ καὶ τὸν ἐγκέφαλον αἰλοιώσεων, διαφέρειν εἰκὸς καὶ ἄλλας ἄλλων, καὶ τὰς αὐτὰς ἀλλοτέ εἴσυτο : τῇ δικάμει, καὶ τὰς μὲν παχυτέρας εἴναι, καὶ αἷμετέρας, τὰς δὲ ὁξυτέρας τας, καὶ ἐποιμοτέρας. καὶ ταῦς μὲν εἰμιελῶς ἔχοντας, καὶ δύρυθμως, ταῦς δὲ πλημμελῶς καὶ ἀπακτως ταῖς φαντασιαῖς αὐτιλίτεσιν. Λίγια δέ, αἱ τῷ κράσεων διαφοραί· οἷον αὐτὴ δὴ τῷ μοείᾳ ή σύνασις, καθ' ὃ ἀμέσως ή πρὸς φαντασίαν τελεῖται κίνησις. Ἐπὶ μὲν τῷ τῷ αρτιγρούτων, καὶ διὶ, καὶ τῷ κομιδῇ παιδῶν, διὰ τὸ ἀπαλὸν εἰδηγούτων, καὶ ἕκιστα αὐτερεῖδον, αἰτούτεραι καὶ αἱ φαντασίαι. Ἐπὶ ναι καὶ ἕκιστα αὐτερεῖδον, αἰτούτεραι καὶ αἱ φαντασίαι. Ἐπὶ δὲ τῷ προσιβικότων ήδη, καὶ αὐδρωθεύτων, διὰ τὸ σερρόν, καὶ ἐλασικώτερον, αἰκματότεραι. Γευηρακότων δὲ ήδη, διὰ τὸ ὑπαύχμηρον, καὶ χωρόχαμον, νωθρότεραι. Καὶ καὶ τὸν αὐτῶν δὲ καθεισάσιν ήλικίαν, τοῖς μὲν δὲ ἐγκέφαλος δύρυτερος τε ὁν, καὶ καθαρώτερος, καὶ βαθύτερος, καὶ λειότερος, τοῖς δὲ ὑπενωτίως πως διακείμενος πλείσιν ὅσην παρέχεται τῶν διαφορῶν τῷ φαντασιῶν. Διαμορίας ταῦτα ὁ